EL COR DE CATALUNYA

El Cogulló - Castellfollit del Foix

Divendres 5 de febrer

El divendres va arribar quasi tothom i els més agosarats vam fer un mini-botellón a l'aire lliure de la nit hivernal. Pel que sembla ningú es va confondre d'auto a la tornada.

Sant Pere va complir el pactat i ens va rebre amb un **dissabte** assolellat. Llàstima que no vam pactar lo del vent, però això no ens va privar de fer l'excursió al Cogulló. La vista va ser generosa i el vent va limitar el temps d'estada , la qual cosa va anar bé, ja que vam poder arribar just quan l'estómac estava a punt per dinar. L'aperitiu el vam fer caminant i el vam regar amb la bota de vi, plena d'un bon Priorat.

La tarda del dissabte va ser... ¿excitant?

Ho dic per als nens que van disposar de dos monitors que els hi van organitzar jocs de tota mena, mentre els grans feien la seva activitat. I per als seus jocs a les sales que tenien només per a ells; jugaven al les fosques, carreres de xapes... i tot i que hi havia una TV preparada per vídeos no va ser necessària. Això si que es un èxit!.

També excitant per als adults, que van disposar d'una tarda de parella, sense preocupar-se dels nens i fent-se massatges a la cara i als peus.
Malgrat que es podien canviar les parelles (previ pacte i els permisos adients), tots van optar per gaudir de la seva; una vegada que es pot... no?
L'excitació va ser sobre tot a l'inici; cadascú amb les seves expectatives... Després tot es va anar calmant i relaxant, fora d'alguns ronquis fortuïts i algun comentari divertit. Al final "achuchón" i cap a sopar.
Del que pot haver passat mes endavant a les autos no en puc donar fe, però sí les demandes unànimes de continuar el massatge passant del cap i pota al cap i cua... D'aquí dos anys, quan ens coneixem millor, ja en parlarem.

Abans del sopar vam preparar la festa amb una caipirinha preparada per l'Ana Célia. I després ens vam posar les botes amb les especialitats gastronòmiques de Can ACA.

La sobretaula va tancar el dia amb un joc col·lectiu en el que van participar també els nens: el Tabú.
Per qui no coneixia el joc, havia participat del massatge i de la caipirinha, dons també era excitant. Malgrat tot no crec que acabés decebut, tot i que anava cremat... (ho dic per el cremat que van fer els de la secció botellón de l'ACA). I prova d'això va ser la encanyissada lluita de sexes que es va produir durant del joc i que, com era d'esperar van guanyar les dones; per alguns homes possiblement era l'única manera de poder acabar la nit amb garanties.
Al final vam fer un joc de comunicació; ja sabeu: "pi,pi,pi,pi" (els qui no hi eren que preguntin) i cadascú a la seva auto.

Diumenge no vam matinar, i aquesta vegada Sant Pere ens va regalar un dia assolellat i sense aire. Vam anar a peu, a pas de cargol a veure una granja de cargols: Cal Jep. I sembla que el que més va sobtar es allò de la particular manera que tenen els cargols de negociar qui fa de mascle i qui de femella: disparant fletxes calcaries!. I això que pensàvem que els cargols eren tímids i tranquils.

Per acabar vam fer un aperitiu, cargols inclosos, un dinar col·lectiu a la casa i la cerimònia de traspàs de la bota de vi.

En conclusió: una sortida bastant d'estar a la casa calentets (el mes adient per un dia de febrer), a on vam poder combinar un espai de natura (excursió Cogulló), conèixer una cosa curiosa (granja de cargols), gaudir de la parella sense preocupar-se dels nens (massatge), oferir una activitat per als nens (monitors) i fer una activitat nens i adults plegats (jocs a la nit).

Ah!, i a més menjar i beure, fins i tot per als motor-home (es diu així?)

Oni, Ana Célia i Gabriel